

Hnali švárni šuhaji kozy do dúbravy; išla som sa opýtať, či môj milý zdravý?

Prišla som do dúbravy, tam som jich nenašla, od veľkého súženia div som sa nezašla.

Sadla som si spočívať pod stromček zelený, padnul na mňa tvrdý sen, prisnil sa mi milý.

Že si ľahnul vedľa mňa, pekne ma oblapil, že ma bozkal tri razy, hneď sa preč obrátil.

Moje oči v tom spaní slzy porazili, že sa môjho milého tak skoro zbavili.

Keď som sa prebudila, moje líčka mokré, volala som milého, že mi jich on zotre.

Hľadím všade okolo, kde by sa bol schoval, ale darmo, môj milý nikde sa neozval.

Ach, môj milý Janíčku, dosti sa čudujem, že ťa ja i vo spaní srdečne milujem.

Melódia: [Sl. sp. I 417].

Neprišla mi moja žena (neprišla mi) z mesta, z mesta, až kohútky spievali; prepila mi sadlo, aj presteradlo, aj čapicu, aj boty.

A ja chytím moju ženu, ak ju vláčim, tak ju vláčim za vlasy po zemi; kde je moje sadlo, aj presteradlo, aj čapica, aj boty...

V 1. vyd. sú posledné slová 4. a 6. veršu oboch slôh navzájom vymenené, v 2. slohe s použitím príslušného pomocného slovesa (sú).

355.

